

handling til sidst naaet til Overenskomst. Det naaede man til i Fjor, da Kornlovsforslaget behandledes, og det er mit Haab, at man ogsaa skal naa til Forstaaelse under den videre Behandling af dette Kornlovsforslag i Udvalget og sluttelig i Tingene.

Som Eksempel paa, at Landbruget paa ingen Maade søgte sin egen Fordel, men altid havde det heles Vel for Øje, nævnede det ærede Medlem, at det havde stillet sig overordentlig forstaaende overfor Spørgsmaal om Indførsel af argentinsk Oksekød her til Landet. Dette Spørgsmaal tror jeg nok første Gang blev rejst af mig her i Salen for nogle Maaneder siden, idet det var blevet oplyst for mig, at der var Mulighed for en saadan Indførsel. Siden har Sagen været forhandlet frem og tilbage i forskellige Landbrugsudvalg, den har to Gange været til Erklæring i Den overordentlige Kommission, som begge Gange, sidst for et Par Dage siden, har erklæret sig for en saadan Indførsel. Der er imidlertid ikke indført i alt Fald ikke nævneværdige Mængder af argentinsk Oksekød. Hvad Grunden dertil er, skal jeg ikke kunne udtale mig om, det staar mig ikke ganske klart, hvilke Hindringer der har været, som ikke har kunnet overvindes. Men det faktiske Forhold er, som sagt, at der endnu ikke er indført nævneværdige Mængder, og som Forholdene nu er, er det sandsynligt, at der heller ikke i Fremtiden vil blive indført større Mængder af dette Kød. Skulde Indførselen have fundet Sted, skulde den have været iværksat for lang Tid siden. Tiden for denne Indførsel er vistnok nu i det væsentlige forpasset.

Det ærede Medlem sagde, at Landbruget stadig var blevet stiftmoderligt behandlet i Krigsperioden, idet Landbruget ingen Sinde havde kunnet faa Verdensmarkedets Priser for sine Varer, medens det havde maattet betale Verdensmarkedets Priser for alt, hvad det igen skulde købe. Jeg vil hertil sige, at det er ganske urigtigt at ville tale om, at der i Krigsperioden har været Verdensmarkedspriser paa de forskellige Varer, som har kunnet lægges til Grund for, hvad der skulde betales indenfor Landets Grænser. Verdensmarkedet har i Krigsperioden overhovedet ikke eksisteret i Ordets almindelige og rette Betydning; Priserne har været Krigspriser, Priser, der har været dikterede af alle andre Faktorer end netop de under normale Forhold almindelige prisgivende Faktorer. Konkurrencen har saa, at sige været ude-

lukket, Priserne har været ganske vilkaarlige og har været fastsatte under Hensyn til mange forskellige Ting, ikke mindst under Hensyn til, at Vareknapheden har været saa stor, at man overhovedet ikke har kunnet tale om, at Varerne har været førte frem paa Markedet i almindelig Forstand.

Dernæst sagde det ærede Medlem, at Industrien havde levet paa Landbrugets Bekostning, idet Industrien overhovedet kun havde kunnet faa sine Varer her til Landet ved Hjælp af Eksport af Landbrugsprodukter. Jeg tror ikke, det ærede Medlem har fuldstændig Ret i denne Betragtning. Det er ganske rigtigt, at det i Krigsperioden i mange Tilfælde har været nødvendigt for at faa Varer fra Udlandet at give andre Varer i Stedet. Men Landbruget har ikke været ene om at yde de Varer, der skulde gives i Kompensation; som Kompensationsmiddel har man anvendt andre Produkter end Landbrugsprodukter. Man har f. Eks. anvendt Fisk i meget vid Udstrækning, og man har anvendt Skibe i meget vid Udstrækning; og hvis man nu skulde til at gøre op for hver enkelt Gren af Erhvervsvirksomhederne, hvad der er ydet til Fordel for andre, vilde man meget hurtigt komme ind i et saadant Virvar, at ingen til sidst vilde kunne hitte Rede i noget af det.

Der er jo ingen Tvivl om, at Skibsfarten vil paastaa, at den i en ganske særlig Grad har været udsat for at skulle betale til de andre. Jeg har her liggende for mig en Opgørelse, hvorefter Skibsfarten paa særlig Maade og ved Bestemmelser, der er truffene her paa Rigsdagen, i Løbet af Krigsperioden har ydet ikke mindre end 196 Mill. Kr. til Staten. Hvis jeg nu vil spørge det ærede Medlem, om han mener, at Skibsfarten har været særlig uheldigt stillet under Krigen, at Statsmagten er gaaet Skibsfarten for nær, saa tror jeg, det ærede Medlem vil sige absolut nej. Han vil ganske utvivlsomt give mig Ret i, at Skibsfarten har haft gode Kaar, særdeles gode Kaar, under Krigen, ja, bedre Kaar, end Skibsfarten nogen Sinde tilforn har haft her i Landet. Og dog har Skibsfarten kunnet yde disse ca. 200 Mill. Kr. til Staten. Men de er ikke ydede uden Protest, og naar vi fører Forhandlinger med Danmarks Redere, faar vi ganske den samme Tale stukket ind imellem al anden Tale, som vi nu har hørt det ærede Medlem her fremføre: at Skibsfarten ikke vil være et Objekt til særlig Udbytning til Fordel for andre.

Jeg tror derfor, man gør klogt i ikke saa-